

ὑπόθεσις Ἀλκίστιδος Δικαιάρχου.

Ἀπόλλων ἤτησατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος
τελευτᾶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξό-
μενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκίστις,
ἡ γυνὴ τοῦ Ἄδμήτου, ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γο- 5
νέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ
δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος
καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκίστιν
ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας
ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα 10
αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ
βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἣν ἐπένθει.

[Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις.]

Ἀλκίστις, ἡ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου
ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ 15
διασφύζεται, βιασαμένου τοῦς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου

l. 1 Δικαιάρχου L] om. r || l. 2 argumentum prius et alterius
initium illatum scholiis in Platon. sympos. p. 179 (p. 312 ed. Duebner)
et descriptum ab Eudocia p. 21. consentiunt schol. Plat. et Eudocia
cum B uno loco (l. 7) excepto. | ὁ om. S || l. 3 τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ
ἐκόντα] τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ S | τεθνηξόμενον] ἀποθανεῖν a || l. 4 ἴσον
Ba | χρόνῳ Sa | δὴ om. S || l. 5 τοῦ Ἄδμήτου om. S | μηδετέ-
ρου S (L μὴδ' ἑτέρου P) || l. 6 ἐθελήσαντος S] θελήσαντος r || l. 7
τῆς συμφορᾶς ταύτης S | Ἡρακλῆς παραγενόμενος Sa cum schol. Plat.
et Eudocia] om. B, qui l. 8 post Ἀλκίστιν inserit ἐντυχὼν ὁ ἠρακλῆς ||
l. 9 καὶ τὸν] καὶ B || l. 11 αὐτὴν om. S | γὰρ Ba] om. S (καὶ
ante εἰληφέναι inserit L) | ἔλεγεν Pa || l. 12 ἔδειξεν] ἀποκαλύψας
ἔδειξεν S || l. 13 om. libri. ἄλλως praefixum apud schol. Plat. Aristo-
phanis grammatici alterum argumentum esse coniecit Wuestemannus.
|| l. 14 — p. 4 l. 14 om. L. haec habet P: ἄλκιστις πελίου θυγάτηρ
ὑπομείνασα τὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς θάνατον ἐσώθη ἐπιξενωθεῖσα
τῷ ἀδμήτῳ (sequitur personarum index)